

ارزیابی عملکرد سیستم اتونوم در پیماران سیروتیک غیر الکلی

دکتر همایون زجاجی^۱ و دکتر سید سعید احمدزاده هاشمی^۲

خلاصه

اختلال در سیستم اتونوم، احتمالاً عاملی در ایجاد تغییرات همودینامیک در بیماران سیروتیک می‌باشد. جهت بررسی این نظریه، آزمونهای بررسی سیستم اتونوم، در ۳۱ بیمار سیروتیک غیرالکلی و ۳۰ فرد شاهد انجام شده است. بیماران بر اساس طبقه‌بندی Child's Pugh به سه گروه C,B,A تقسیم شدند. وجود اشکال در دستگاه پاراسیمپاتیک، بصورت اختلال در مانور والسالوا در بیماران سیروتیک متوسط (B) و شدید (C) و اشکالاتی در دستگاه سمپاتیک بصورت اختلال در آزمون انتباخ ایزومتریک ساعد و آزمون تحمل سرما در بیماران سیروتیک شدید (C) مشاهده شد. این نتایج نشان‌دهنده احتمال وجود اختلال در سیستم سمپاتیک و پاراسیمپاتیک در بیماران سیروتیک شدید می‌باشد که ممکن است عاملی در ایجاد اختلالات همودینامیک موجود باشد.

واژه‌های کلیدی: سیروز غیر انکلی، سیستم اتونوم

مقدمة

بوده که در آنها نوروپاتی اتونوم بخصوص با منشاً واگ مشاهد می‌گردد (۵)؛ وجود چنین اختلالاتی در افراد سیروتیک معجزاً از اثرات الكل، مشخص نبوده و نتایج بدست آمده نیز متناقض؛ مبهم می‌باشد (۶، ۱۰). از طرفی بارتر و تانر & Barter (Tanner) اثبات داده‌اند که نوروپاتی اتونوم در بیماران الكلی به گرفتاری کبدی، ییشتراز بیماران الكلی بدون گرفتاری کبدی بود است (۱). در مجموع، این مشاهدات سانگ این فرضیه است که

مطالعات بالینی بعمل آمده در بیماران سیروتیک نشان داده است که در این بیماران کاهش فشارخون، علیرغم افزایش تعداد ضربان قلب و افزایش بروونده قلبی وجود دارد که این مسئله نشانه کاهش مقاومت عروق محیطی، در بیماران سیروتیک می‌باشد (۱۴). وجود اختلال در دستگاه اتونوم بعنوان عاملی در ایجاد این تغییرات در نظر گرفته شده است (۸). از آنجاکه یکتر مطالعات انجام شده در این زمینه در بیماران سیروتیک الکل.

^۱ افون نجفی، سایهای دستگاه‌گوارش، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی شهید بهشتی.

۲- دنیا، سیاست‌های داخلی، دانشگاه علم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی کم مان

کوتاهترین RR در طی ۳۰ ثانیه بعد از خواهدیدن باید بطور طبیعی
یشنتر از ۱/۰۷ باشد (۲).

۲- مانور والالو:

دم عمیق در مقابل لوله یک فشارسنج بنحوی که حداقل فشار ۵۰ میلی متر جیوه برای مدت ۱۵ ثانیه به دم ایجاد شود. کنترل ضربان قلب در طی یک دقیقه بعد از مانور و اندازه گیری نسبت طولانی ترین RR بعد از مانور به کوتاهترین RR در طی مانور که بطور طبیعی یشنتر از ۱/۲۰ می باشد (۳).

۳- تغییرات ضربان قلب در تنفس عمیق:

مانیتور، ضربان قلب را برای ۱ دقیقه در حالیکه فرد تنفس عمیق آهسته (۵ ثانیه دم و ۷ ثانیه بازدم) انجام می دهد و بررسی نسبت طولانی ترین RR در بازدم به کوتاهترین RR در دم که بطور طبیعی یشنتر از ۱/۱۵ می باشد (۴).

آزمونهای سپاتیک

۱- انقباض ایزومنتریک ساعد:

فرد مورد آزمایش بازو بند فشارسنج را که تا حد ۶۰ میلی متر جیوه باد شده است فشار می دهد تا حد اکثر توانائی فرد بدست آید، سپس فشارسنج را تا ۳۰٪ حد توانائی بمدت ۲ دقیقه می فشارد و فشارخون و ضربان قلب را در زمانهای ۰ و ۱ و ۲ دقیقه اندازه گیری می گردد (۷). میزان افزایش فشارخون دیاستولیک بطور طبیعی یشنتر از ۵ میلی متر جیوه می باشد (۸).

۲- تحریک بوسیله سرمه:

فرد مورد آزمایش دست خود را بمدت ۲ دقیقه در ظرف محتوی آب یخ فرو می برد و فشارخون در زمانهای ۰، ۱، ۲ از دست دیگر اندازه گیری می گردد. ضربان قلب نیز بطور همزمان با ECG کنترل و ثبت می شود (۹). در این بررسی اندازه گیری بوسیله یک فشارسنج جیوه ای انجام گرفت و بین هر دو آزمایش ۲۰ دقیقه به بیماران و افراد شاهد استراحت داده شد.

نتایج

نتایج حاصله از آزمونهای فوق جمع آوری و سپس مقادیر میانگین و انحراف معیار محاسبه گردید. این نتایج با استفاده از آزمون t تفسیر گردید و نتایجی که از نظر آماری معنی دار بود و یا به عبارت دیگر $P < 0.05$ داشت، بعنوان نتایج مثبت تلقی و

نوروپاتی اتونوم، ثانویه به آسیب کبدی و بدون توجه به اینیلوژی سیروز، ایجاد می شود (۱۲). انجام مجموعه ای از آزمونهای سپاتیک و پاراسپاتیک بعنوان بهترین راه ارزیابی فعالیت دستگاه اتونوم توصیه شده است (۱۲). لذا در این مطالعه از انجام آزمونهای سپاتیک و پاراسپاتیک جهت ارزیابی فعالیت دستگاه اتونوم در افراد سیروتیک غیر الکلی و مقایسه نتایج با افراد سالم داوطلب استفاده شده است.

روش مطالعه

تعداد ۳۱ بیمار سیروتیک غیرالکلی از مراجعین به بخشهاي داخلی بیمارستان شماره یک دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کرمان بصورت غیر تصادفی انتخاب شدند. تشخیص بیماری سیروز در تعدادی از بیماران، با یوبیسی و در آنها که یوبیسی بدلا لیلی نظری آسیت شدید، اختلال انعقادی شدید و یا عدم رضایت بیمار مقدور نبود، بر اساس مجموعه ای از یافته های بالینی، اندوسکوپی، سونوگرافی و آزمایشگاهی بوده است.

بیماران بر اساس میزان فعالیت بافت کبدی و بر مبنای طبقه بندی Child's Pugh به سه گروه تقسیم شدند. ۱۰ بیمار در گروه A ۱۰ بیمار در گروه B و ۱۱ بیمار در گروه C، تعداد ۳۰ فرد سالم نیز بطور داوطلب انتخاب و سعی گردید دو گروه مورد مطالعه و شاهد از نظر جنس، سن با یکدیگر تطبیق داده شوند. هیچیک از افراد مورد بررسی مبتلا به هیپرتانسیون، نارسائی قلبی، نارسائی کلیوی، دیابت قندی، بیماری تیروئید یا بد خیمی نبودند و در صورت الكلی بودن نیز از مطالعه خارج شدند. با توجه به لزوم همکاری بیمار، در صورت وجود اغمای کبدی درجه ۲ به بالا این بیماران از مطالعه حذف شدند. مصرف هر نوع دارواز سه روز قبل از مطالعه قطع شد و مصرف قهوه و چای نیاز صبح روز مطالعه متنوع گردید. نمونه خون جهت اندازه گیری اوره، قند، الکتروولیت، آلبومین، بیلر وین، PT گرفته شد. افراد مورد مطالعه بمدت ۳۰ دقیقه در تخت استراحت گرده و سپس آزمونهای زیر در آنها انجام گردید.

آزمونهای پاراسپاتیک

۱- بررسی تغییرات ضربان قلب از ایستاده به خواهدیده:
فرد مورد آزمون برای ۵ دقیقه ایستاده و سپس می خوابد و ضربان قلب در هر دو حالت بوسیله الکتروکاردیوگرافی (ECG) کنترل می شود. متوسط ۱۰ فاصله RR قبل از خواهدیدن تقسیم بر

جدول ۱: وضعیت فعالیت کبد و علائم حیاتی در افراد مورد مطالعه (مقادیر بصورت میانگین ± انحراف معیار)

میزان P	گروه بیماران سیروتیک			گروه شاهد	شاخص‌های مورد بررسی
	C ۱۱	B ۱۰	A ۱۰		
<۰/۰۰۱	۴/۱±۰/۹۰	۲/۹±۰/۴۵	۱/۲±۰/۲۷	۰/۷±۰/۰۹	بلووین (میل گرم در دسی لتر)
<۰/۰۰۱	۴/۲±۰/۰۲	۳/۷±۰/۱۲	۴±۰/۱۱	۴/۳±۰/۰۵	آلبرمن (گرم در دسی لتر)
<۰/۰۰۱	۶/۴±۰/۲	۵/۲±۰/۴	۲±۰/۲	۰/۷±۰/۲	اختلاف زمان PT ماکتrol بر حسب ناب
<۰/۰۵	۱۰۸±۴/۲	۱۱۵±۵/۲	۱۱۶±۴/۸	۱۱۸±۴/۵	فشارخون سیستولیک
NS	۵۸±۲/۴	۶۰±۲/۰	۶۴±۲/۱	۶۹±۱/۳	فشارخون دیاستولیک
<۰/۰۵	۸۴±۴/۲	۷۶±۲/۱	۷۱±۲/۵	۶۵±۱/۳	ضریان قلب در دقنه

نداشت، اما در آزمون دوم پارامپاتیک (مانور والسالوا) در بیماران سیروتیک گروه C و B کاهش معنی‌داری در این نسبت وجود داشت (جدول شماره ۲).

آزمونهای سیپاتیک
در آزمون اول سیپاتیک (انتقباض ایزومتریک ساعد) افزایش فشار خون سیستولیک بطور مشخص در بیماران سیروتیک گروه B و C نسبت به گروه شاهد کمتر است (جدول شماره ۳). همچنین افزایش فشار دیاستولیک در بیماران سیروتیک گروه C مشخصاً نسبت به گروه شاهد کمتر است ولی در مورد ضربان قلب تفاوت مشخصی بین گروه شاهد و بیمار وجود ندارد (جدول شماره ۳).

بیلووین، آلبرمن و زمان پرتوترمین بطور مشخص در بیماران سیروتیک مختلف بود که با افزایش شدت آسیب کبدی، میزان اختلال در این آزمایشات نیز واضح‌تر می‌شد. بیماران سیروتیک گروه C بطور مشخص، ضربان قلب بالاتر و فشارسیستولیک پائین‌تری نسبت به گروه شاهد داشتند. این مسئله در سایر بیماران سیروتیک نیز وجود داشت ولی از لحاظ آماری در سایر گروه‌ها معنی‌دار نبود (جدول شماره ۱).

آزمونهای پارامپاتیک
در آزمون اول پارامپاتیک (آزمایش ایستاده به خوابیده) و آزمون سوم پارامپاتیک (تفیرات ضربان قلب در نفس عمیق) تفاوت مشخصی بین گروه شاهد و بیماران سیروتیک وجود

جدول ۲: آزمونهای پارامپاتیک (مقادیر بصورت میانگین ± انحراف معیار بیان شده است)

میزان P	گروه بیماران سیروتیک			گروه شاهد	آزمون
	C ۱۱	B ۱۰	A ۱۰		
NS	۱/۱۵±۰/۰۲	۱/۲±۰/۱۸	۱/۱۴±۰/۰۲	۱/۱±۰/۰۲	آزمون اول
<۰/۰۱	۱/۳۰±۰/۰۲	۱/۵۲±۰/۲۲	۱/۷۵±۰/۸۰	۱/۹۲±۰/۲۵	آزمون دوم
NS	۱/۲۷±۰/۱۴	۱/۲۰±۰/۲۰	۱/۲۵±۰/۱۵	۱/۲۲±۰/۰۲	آزمون سوم

آزمون اول بنت RR خوابیده به ابتداء، آزمون دوم بنت RR در مانور والسالوا و آزمون سوم بنت RR در باردم به دم

معنی‌دار نبنت + NS =

جدول ۳: آزمون انقباض ایزومتریک ساعد (مقادیر بصورت میانگین $\pm$ انحراف معیار بیان شده است)

میزان P	گروه بیماران سیروتیک			گروه شاهد	شاخص های مورد بررسی
	C مورد + گروه ۱۱	B مورد + گروه ۱۰	A مورد + گروه ۱۰		
NS	۸۲ $\pm$ ۴/۲	۷۶ $\pm$ ۲/۱	۷۱ $\pm$ ۲/۵	۶۵ $\pm$ ۱/۳	ضریان قلب
NS	۹/۸ $\pm$ ۲/۲	۱۰ $\pm$ ۱/۸	۱۰/۶ $\pm$ ۲	۱۰/۲ $\pm$ ۱/۵	افزايش
NS	۱۰۸ $\pm$ ۴/۲	۱۱۵ $\pm$ ۵/۲	۱۱۶ $\pm$ ۴/۸	۱۱۸ $\pm$ ۴/۵	استراحت SBP (میلی متر جیوه)
<۰/۰۱	۱۷ $\pm$ ۲/۹	۲۲ $\pm$ ۱/۲	۲۹ $\pm$ ۴/۱	۲۵ $\pm$ ۲/۳	افزايش
NS	۵۸ $\pm$ ۲/۴	۶۰ $\pm$ ۲/۰	۶۴ $\pm$ ۲/۱	۶۱ $\pm$ ۲/۳	استراحت DBP (میلی متر جیوه)
<۰/۰۱	۷/۵ $\pm$ ۲/۲	۱۸ $\pm$ ۱/۹	۱۹ $\pm$ ۲/۴	۲۴ $\pm$ ۱/۹	افزايش

معنی دار نیست - NS

جدول ۴: آزمون تحمل سرما (مقادیر بصورت میانگین $\pm$ انحراف معیار بیان شده است)

میزان P	گروه بیماران سیروتیک			گروه شاهد	شاخص های مورد بررسی
	C مورد + گروه ۱۱	B مورد + گروه ۱۰	A مورد + گروه ۱۰		
NS	۸۲ $\pm$ ۴/۲	۷۶ $\pm$ ۲/۱	۷۱ $\pm$ ۲/۵	۶۵ $\pm$ ۱/۳	استراحت ضریان قلب
NS	۸/۱ $\pm$ ۰/۳	۷/۹ $\pm$ ۰/۲۰	۷/۴ $\pm$ ۲/۸	۷/۳ $\pm$ ۲	افزايش
NS	۱۰۸ $\pm$ ۴/۲	۱۱۵ $\pm$ ۵/۲	۱۱۶ $\pm$ ۴/۸	۱۱۸ $\pm$ ۴/۵	استراحت SBP (میلی متر جیوه)
<۰/۰۵	۱۶ $\pm$ ۲/۸	۱۹ $\pm$ ۸/۲	۲۱ $\pm$ ۴/۳	۲۴/۷ $\pm$ ۱/۲	افزايش
NS	۵۸ $\pm$ ۲/۴	۶۰ $\pm$ ۲/۰	۶۴ $\pm$ ۲/۱	۶۱ $\pm$ ۲/۳	استراحت DBP (میلی متر جیوه)
NS	۱۳/۸ $\pm$ ۰/۹	۱۷/۷ $\pm$ ۲/۷	۱۸/۲ $\pm$ ۲/۳	۱۸ $\pm$ ۰/۱	افزايش

Fشارخون سیروتیک - SBP فشار خون دیاستولیک - DBP

طبیعی هستند. در بیماران سیروتیک گروه C فشارخون سیستولیک پائین تر و ضربان قلب سریعتر از گروه شاهد می باشد. بارتر و تازر نشان دادند که نوروبانی اتونوم در بیماران الکلی که دچار اختلال کبدی می شوند از بیماران الکلی بدون اختلال کبدی بیشتر است (۱). لونزر (Lunzer) اختلال ضربان قلب در پاسخ به اتروپین در بیماران سیروتیک مبتلا به انسفالوپاتی کبدی را نشان داد که بیانگر اختلال تون پارامپاتیک در این بیماران می باشد (۱۱). مطالعات انجام شده بیانگر این نکته است که نقص پارامپاتیک نقش مؤثری در اختلال همودینامیک بیماران سیروتیک دارد. در این مطالعه نیز وجود اختلال پارامپاتیک در بیماران دچار سیروز شدید با اختلاف معنی داری که در آزمون مانور والسالوا وجود داشت، مشاهده گردید. در آزمونهای

در آزمون دوم سیپاتیک (تحریک بوسیله سرما) افزایش فشارخون سیستولیک در بیماران سیروتیک گروه C بطور مشخص نسبت به شاهد کمتر است (جدول شماره ۴). ولی در مورد سایر گروهها این تفاوت وجود ندارد. همچنین تغییرات فشارخون دیاستولیک و ضربان قلب نیز در گروه شاهد و بیمار با یکدیگر تفاوت معنی داری ندارد.

بحث

در بیماران سیروتیک با آسیب متوسط و شدید کبدی، اختلال برخی آزمونهای سیستم اتونوم وجود دارد که شدت این اختلالات در ارتباط با شدت بیماری سیروز می باشد و لذا چنین اختلالاتی در تمام بیماران سیروتیک دیده نشده و بسیاری از بیماران در حد

عصبي سمپاتيك در اين گروه بيماران است. بنظر من رسدي بيماران سيرويك غيرالكليل دچار اختلال در تون سمپاتيك و پاراسمپاتيك مي باشند و اين اختلالات با افزايش شدید گرفتاري کبدي افزايش مي يابد. برای بررسی بيشتر و آگاهی از فيزيوپاتولوژي دقیق تر این تغییرات، نياز به مطالعات بيشتر با تعداد يكشري از بيماران در آينده است.

توضیح: این بررسی ماحصل طرح تحقیقاتی مصوب شورای بهزوهنسی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کرمان می باشد.

سمپاتيك نيز وجود اختلال در آزمون انقباض ايزومتریك ساعد در سیروز متوسط (B) و شدید (C) مشاهده گردید. در آزمون تحمل سرما بر خلاف نتایج حاصل از مطالعات برناردی (Bernardi) نشان مي داد در تعامل با سرما افزايش فشار خون نسبت به گروه شاهد تقاضي ندارد (۳). در اين تحقیق مشخص شد که بيماران سيرويك شدید (گروه C) اختلاف معنی داری در افزايش فشارخون سیستولیك در پاسخ به تست تحمل سرما نسبت به کنترل دارند و اين اختلال نشانه پاسخ غيرطبیعی سیستم

Summary

Assessment of Autonomic Nervous System Function in Patients with Non-Alcoholic Cirrhosis

H. Zojajy, MD¹; and S. Ahmadzadeh Hashemy, MD²

1. Assistant Professor of Internal Medicine, Gastroenterologist Shahid Beheshty University of Medical Sciences and Health Services, Teran, Iran
2. Resident of internal medicine, Kerman University of Medical Sciences and Health Services, Kerman, Iran

Autonomic dysfunction may contribute to the hemodynamic disturbances in cirrhosis. Tests of autonomic function were performed in 31 patients with non-alcoholic cirrhosis and 30 healthy subjects. Patients were divided into 3 groups according to Child-pugh's classification (A,B,C). The patients with moderate and severe cirrhosis (Child B,C) had significant parasympathetic disturbance (in the valsalva ratio) and the patients with sever cirrhosis (Child C) had significant sympathetic disturbance in the forearm isometric exercise and cold pressor test. This results in severe cirrhosis which may contribute to the hemodynamic disturbances of cirrhosis.

Journal of Kerman University of Medical Sciences 1994;1:155-160

Key Words: Autonomic system, Non-alcoholic Cirrhosis

References

1. Barter F, Tanner AR: Autonomic neuropathy in an alcoholic population postgrad. *Br Med J* 1987;63:1033-1036.
2. Bellavere F, Ewing DJ: Autonomic control of the immediate heart rate response to lying down. *Clin Sci* 1982;62:57-64.
3. Bernardi M, Trevisani F, et al: Impairment of blood pressure control in patients with liver cirrhosis during tilting: Study on adrenergic and renin-angiotensin systems. *Digestion* 1982;25:124-130.
4. Decaux G, Cauchie P, et al: Role of vagal neuropathy in the hyponatraemia of alcoholic cirrhosis. *Br Med J* 1986; 293:1534-1536
5. Duncan G, Johnson RH, et al: Evidence of vagal neuropathy in chronic alcoholics. *Lancet* 1980;1:1053-1057.
6. Ewong DJ, Clarke BF: Diagnosis and management of diabetic autonomic neuropathy. *Br Med J* 1982;285:916-918.
7. Ewing DJ, Irving JB, et al: Cardiovascular responses to sustained handgrip in normal subjects and in patients with diabetes mellitus: A test of autonomic function. *Clin Sci Mol Med* 1974;46:295-306.

- survey of Plasma catecholamine studies. *J Hepatol* 1984;1:55-65.
9. Hines EA, Brown GF: The cold pressor test for measuring the reactivity of the blood pressure: Data concerning 571 normal and hypertensive subjects. *Am heart J* 1939;11:1-9.
  10. Lenz K, Hortmagl H, et al: Function of the autonomic nervous system in patients with hepatic encephalopathy. *Hepatology* 1985;5:821-826.
  11. Lunzer MR, Manghani KK, et al: Impaired cardiovascular responsiveness in liver disease. *Lancet* 1975;2:382-385.
  12. Macgilchrist AJ, Reid JL: Impairment of autonomic reflexes in cirrhosis. *AM J Gastroenterol* 1990;3:288-292.
  13. Sharpey-Schafer EP: Effects of Valsalva, a manoeuvre on the normal and failing circulation. *Br Med J* 1955;1:693-695.
  14. Sherlock S, Diseases of the liver and biliary system, 8th ed, London, Blackwell Scientific Publication, 1989.
  15. Wheeler T, Watkins PJ: Cardiac denervation in diabetes. *Br Med J* 1973;4:6.586.